

تحلیل سفر اردوغان به کویت، قطر و عمان

سفر اخیر رئیس‌جمهور ترکیه به سه کشور عربی حاشیه خلیج‌فارس (کویت، قطر و عمان) با انعکاس گسترده‌ای در محافل رسانه‌ای و سیاسی داخلی ترکیه و منطقه همراه بوده است. رسانه‌های داخلی ترکیه، سفر اردوغان به کویت، قطر و عمان را با تمرکز و دقت زیادی پوشش داده‌اند و تحلیلگران ترک نیز آن را اقدامی راهبردی برای تقویت نفوذ منطقه‌ای و تحکیم روابط اقتصادی آنکارا با این کشورها ارزیابی کرده‌اند.
سفر اردوغان به حوزه خلیج‌فارس از سه جنبه می‌تواند دارای اهمیت باشد. این سفر در شرایط حساسی که توافق آتش‌بس در غزه جریان دارد و ترکیه یکی از کشورهای کلیدی در تحقق آن است، انجام شد.
باتوجه نقشی که آنکارا در توقف جنگ در غزه ایفا می‌کند، موقعیت یا شکست آتش‌بس به عاملی تعیین‌کننده برای اعتبار و حیثیت بین‌المللی ترکیه تبدیل شده است. در صورت تثبیت آتش‌بس، این موقعیت به‌عنوان پیروزی دیپلماسی فعال آنکارا در سطح منطقه‌ای و جهانی ثبت خواهد شد، اما شکست آن نفعنها به معنای ناکامی در سیاست خارجی ترکیه تلقی می‌شود، بلکه موقعیت این کشور را به‌عنوان بازیگر مؤثر منطقه‌ای با چالش جدی مواجه خواهد کرد.در همین خصوص، یکی از محورهای اصلی راهبرد ترکیه برای تضمین موقعیت آتش‌بس، جلب سرمایه‌گذاری کشورهای عربی حوزه خلیج‌فارس برای بازسازی غزه است. آنکارا امیدوار است با تبدیل غزه به پروژه‌ای اقتصادی، هم زمینه تثبیت آتش‌بس را فراهم کند و هم نقش خود را به‌عنوان بازیگری کلیدی در معادلات غرب آسیا تثبیت نماید.
فراتر از مسئله غزه، سفر اردوغان به کویت، قطر و عمان را باید در چارچوب راهبرد کلان آنکارا برای تعمیق همکاری با کشورهای خلیج‌فارس تحلیل کرد. ترکیه دو هدف راهبردی انعقاد توافق‌نامه تجارت آزاد و نهادهینسازی گفت‌وگوی راهبردی با این کشورها را دنبال می‌کند. گفته می‌شود در دیدار اردوغان از کویت، قطر و عمان، بیش از صد سند همکاری در طیف وسیعی از موضوعات امضا شده است. این امر نشان می‌دهد که روابط ترکیه و کشورهای حوزه خلیج‌فارس در حال گذار از الگوی سنتی به همکاری‌های راهبردی عمیق‌تر است. درگذشته، کشورهایی مانند امارات متحده عربی و قطر عمدتاً از طریق کمک‌های مالی و خطوط اعتباری از ترکیه حمایت می‌کردند، اما امروز این همکاری به سمت سرمایه‌گذاری‌های مولد و بلندمدت سوق یافته است. این تحول نشان می‌دهد که کشورهای ثروتمند خلیج‌فارس تمایل دارند نه صرفاً به‌عنوان منبع تأمین نقدینگی، بلکه در قالب شریکی برابر با آنکارا همکاری کنند.
تمرکز جدید بر پروژه‌های مشترک در حوزه‌هایی مانند احداث کارخانه‌ها، توسعه زیرساخت‌ها و همکاری‌های پیشرفته صنایع دفاعی، گواه این تغییر نگرش است. این روند نفعتها پیوندهای اقتصادی دو طرف را مستحکم‌تر می‌کند، بلکه بنیان همکاری‌های راهبردی بلندمدت را نیز تقویت خواهد کرد.
تقویت مناسبات دوجانبه با کشورهای یادشده، به‌ویژه کویت و عمان، موضوع مهم دیگری است که در ارزیابی سفر اردوغان باید موردتوجه قرار گیرد. از دید دولتمردان آنکارا، تجربه موفق همکاری راهبردی ترکیه و قطر نشان می‌دهد در زمانی که همکاری‌ها از سطح مبادلات معمول فراتر رفته و بر پایه منافع راهبردی مشترک استوار شود، می‌تواند ترکیه به دنبال تسری مدل روابط آنکارا-دوحه که شامل همکاری‌های عمیق اقتصادی، امنیتی و دفاعی می‌باشد، به سایر کشورهای عربی حاشیه خلیج‌فارس از جمله کویت و عمان است.
نگاهی به اعضای تیم همراه اردوغان در جریان سفر به سه کشور عربی و حضور پررنگ هالوک گورگون، رئیس‌آژانس دفاعی ترکیه در مذاکرات دوجانبه، به‌خوبی نشان می‌دهد که از نظر اردوغان، کلید تحقق این چشم‌انداز، تثبیت همکاری‌ها در حوزه دفاعی است. در یک ارزیابی نهایی باید ادعان داشت که سفر اخیر رئیس‌جمهور ترکیه به کویت، قطر و عمان، هرچند با اهداف اقتصادی و تجاری امیدوارکننده‌ای انجام شد، اما در پس این روابط ریسک‌های قابل‌توجهی نهفته است. اولویت‌های سرمایه‌گذاری کشورهای عربی خلیج‌فارس در ترکیه عمدتاً در حوزه‌های کلیدی مانند انرژی، صنایع دفاعی، امور مالی و حمل‌ونقل متمرکز است و ظرفیت واقعی برای همکاری‌های دوجانبه در این بخش‌ها وجود دارد.
بااین‌حال، شرایط اقتصادی ترکیه که با تورم بالا و نوسانات ارزی دست‌به‌گریبان است، عاملی تعیین‌کننده در تحقق این همکاری‌ها محسوب‌می‌شود. کشورهای خلیج‌فارس با آگاهی از این ضعف‌ها ممکن است در آینده از سرمایه‌گذاری‌های خود به‌عنوان اهرم فشار برای پیشبرد اهداف سیاسی و اقتصادی بهره‌برداری کنند؛ بنابراین، باوجود ظرفیت‌های موجود، بخش مهمی از نتایج این همکاری‌ها به دلیل ناپایداری‌های ساختاری اقتصاد ترکیه و الزامات ژئوپلیتیک منطقه، همچنان نامشخص و پرریسک باقی می‌ماند.

واقعیت گاهی اوقات حتی تکان‌دهنده‌تر از تئوری‌های توطئه است. شاهد مثال این مدعا، همانطور پرونده جفری اپستین است. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده، می‌خواهد این تئوری‌ها از بین بروند، اما سابقه دوستی او با این متجاوز جنسی همچنان بر ریاست‌جمهوری او سایه افکنده است و حتی حامیان ترامپ از او می‌خواهند که پرونده‌ها را منتشر کند؛ زنی که جفری اپستین او را تهدید کرده بود که اگر از نوشته‌هایش در مورد او خوشش نیاید، فرزندان متولدشده‌اش را نفرین خواهد کرد، تا به امروز آن لحظه را فراموش نکرده است.

ویکی وارد، زنی لاغرنامند با موهای بلوند و لهجه بریتانیایی که در طول سال‌های طولانی زندگی‌اش در نیویورک رنگ و رویش را از دست داده، آن خاطره را به یاد می‌آورد و می‌گوید: «وحشتناک بود.» اپستین به این زن گفته که برای نفرینش از یک جادوگر کمک خواهد گرفت و از او پرسید که قصد دارد در کدام بیمارستان زایمان کند، وارد می‌گوید اپستین به او هشدار داده بود که می‌تواند تضمین کند که فرزندان‌ش در هیچ مدرسه‌ای در منهتن پذیرفته‌نشوند و اینکه شوهرش ممکن است شغلش را از دست بدهد. ویکی وارد می‌گوید اپستین تقریباً هر روز با او تماس می‌گرفت. این ماجرا مربوط به ۲۲ سال پیش است.

وارد، ۵۶ ساله، روزنامه‌نگار و نویسنده چندین کتاب پرفروش است. او گزارشگر ارشد CNN بوده و برای تعدادی از روزنامه‌ها و مجلات بزرگ مطلب نوشته است. در پاییز سال ۲۰۰۲، مجله Vanity Fair از او خواست تا شرح حالی از جفری اپستین بنویسد. وارد می‌گوید: «در آن زمان، اپستین شخصیتی شبیه گتسبی بود. همه درباره او صحبت می‌کردند، اما هیچ‌کس نمی‌دانست او واقعاً کیست.» درست مانند رمان کلاسیک اف. اسکات فیتز جرالدر درباره گتسبی مجرد و مرموز که مهمانی‌های مجللی را در ویلایش برای طبقه مرفه نیویورک برگزار می‌کرد.

وارد در ابتدا فکر می‌کرد که این یک پروژه گزارشگری ساده خواهد بود. اپستین در نیویورک زندگی می‌کرد، وارد هم در نیویورک زندگی می‌کرد، او برای مصاحبه به ملاقات اپستین می‌رفت و شرح حالی از او می‌نوشت. وارد در آن زمان دوقلو باردار بود و بارداری پر خطری داشت. وارد می‌گوید «داستانی ساده» تبدیل به «کابوس» شد. در حالی که ویکی وارد در پاییز ۲۰۰۲ برای کشف هویت جفری اپستین تلاش می‌کرد، شهرت اپستین در حال افزایش بود. در تنها مقاله مفصلی که تا به امروز درباره او منتشر شده بود، مجله نیویورک از اپستین به‌عنوان «یک پولدار بین‌المللی مرموز» یاد کرد. در این مقاله از یکی از دوستانش نقل شده است که اپستین «مردی فوق‌العاده» و بسیار خوش‌مشرب است. «حتی گفته می‌شود که او به اندازه من از زنان زیبا خوشش می‌آید و بسیاری از آنها جوان‌تر هستند.» این دوست ناشناس که از او نقل قول شده بود، دونالد ترامپ بود. در آن زمان، اپستین تازه از سفری به آفریقا به همراه بیل کلینتون، رئیس‌جمهور سابق، کوین اسپیسی، برنده جایزه اسکار و ناوومی کمپبل، سوپرمدل، با بونینگ ۷۲۷ خود برای یک کمپین ضد ایدز توسط ابتکار جهانی کلینتون بازگشته‌بود. اینجا بود که اپستین برای اولین بار از سایه بیرون آمد و در معرض دید عموم قرار گرفت.

▼ قوانین مختلف برای افراد مختلف

جفری اپستین اکنون بیش از ۵ سال است که مرده است، اما به طرز عجیبی زنده‌تر از همیشه به نظر می‌رسد. قوه قضائیه ایالات متحده بیش از ۲۰ سال است که درگیر اپستین و جنایات او بوده است؛ جرائمی که به سیاست آمریکا نیز گره خورده است. نام او به اختصار به این واقعیت تبدیل شده است که قوانین متفاوتی برای کسانی که قدرت دارند اعمال می‌شود. اینکه ثروت و نفوذ از یکدیگر تغذیه می‌کنند و اینکه کسانی که هر دو را دارند می‌توانند قانون را نادیده بگیرند. این مسئله تا حدودی به دلیل جنایاتی است که او مرتکب شده است. اپستین دختران زیر سن قانونی را در مقیاسی که فقط می‌توان آن را صنعتی توصیف کرد، مورد آزار جنسی قرار داد. روش او برای جذب دختران شبیه سیستم گلوله‌برفی بود؛ روشی که در نهایت تا ۱۰۰۰ قربانی را درگیر کرد. او دختران را به همان روشی که اکثر مردم غذای بیرون بر سفارش می‌دهند، شکار می‌کرد. جفری اپستین نشان داد مردی که دور و برش را رؤسای جمهور، شاهزاده‌ها و برندگان جایزه نوبل پر کرده است، برای مدت طولانی و طولانی‌تر - صرف نظر از هر کاری که انجام می‌دهد - نیازی به ترسیدن ندارد! سوالات مطرح‌شده در مورد این پرونده آنقدر تکان‌دهنده هستند که می‌توانند حوزه سیاسی آمریکا را تا مغز استخوان متزلزل کنند. چه کسی از حلقه جنسی او خبر داشت؟ چه کسی در این حلقه عضویت داشت؟ چه کسی به لاپرواشانی این حلقه کمک کرد؟ چه کسی به سادگی اهمیتی نداد زیرا می‌خواست به حلقه و پول او دسترسی داشته باشد؟ این واقعیت که معماهای پیرامون مرگ او همچنان ادامه دارد، تا حدودی به دونالد ترامپ مربوط می‌شود. مردی که - با اکراه - در طول مبارزات انتخاباتی قول داد که پرونده‌های اپستین را به‌طور علنی منتشر کند؛ که البته به حرف خود عمل نکرد.

چرا؟ این سوالی است که ماه‌هاست رئیس‌جمهور را درگیر کرده است. چرا او اینقدر عجیب رفتار کرده است؟ آیا ممکن است به این دلیل باشد که او عمیق‌تر از آنچه در ابتدا تصور می‌شد، در این پرونده دست داشته است؟ پرونده اپستین، حداقل برای مدتی، بین رئیس‌جمهور و عناصر پایگاه او شکاف ایجاد کرد. هزاران صفحه از اسناد دادگاه در مورد اپستین قبلاً منتشر شده است، اما این اسناد تنها ذره‌ای از واقعیت هستند و تعدادی از اسناد منتشرشده به‌شدت سانسور شده‌اند. علاوه بر این، برخی از مطالب صوتی و تصویری از روزهای بازجویی، به همراه لیست پرواهای اپستین، همچنان غیرقابل انتشار باقی مانده‌اند. اطلاعات جدید گهگاه به بیرون درز می‌کند. اخیراً، تعدادی از سوابق برنامه‌ملاقات اپستین منتشر شده است. بر این اساس، پیتز تیل، میلیاردر آلمانی - از حامیان اولیه دونالد ترامپ و حامی معاون رئیس‌جمهور جی‌دی‌ونس - یک بار

بین‌المللINTERNATIONAL

تحولات آمریکا

عکس: Getty Images

نگران است که نام دوستان او در پرونده‌های اپستین باشد و ظاهراً او از اینکه مردم بار دیگر در مورد اپستین صحبت می‌کنند به جای اینکه در مورد دستاوردهای دولتش حرف بزنند، ناراحت است. اپستین همچنان مانند یک ابر بارانی تیره بر فراز ترامپ و ریاست‌جمهوری او سایه افکنده است.

▼ یک دوستی کاملاً علنی

چند هفته پیش، در جریان سفر رسمی او به بریتانیا، فعالان مدنی تصاویر اپستین و ترامپ را بر روی دیوار قلعه ویندزور نمایش دادند. پیتز مندلسون، سفیر بریتانیا در واشنگتن، به دلیل ارتباطش با اپستین برکنار شد و سپس یادداشت تبریک تازه منتشرشده برای تولد ۵۰ سالگی اپستین، با امضای ترامپ، با اشاره به «اسرار» مشترک، به همراه نقاشی وسوسه‌انگیزی از یک زن برهنه - که ترامپ ادعا می‌کند هرگز آن را کشیده است - وجود دارد. در ویدئویی که در ۱۷ مارس ۲۰۱۰ ضبط شده، اپستین را می‌توان در حالی که جلوی دوربین روی یک صندلی چرمی با میکروفنی که در یقه پیراهن بقهدار خاکستری‌اش قرار گرفته، لم داده است، مشاهده کرد. صدایی از خارج از صفحه می‌پرسد:

- «آیا تا به حال با دونالد ترامپ رابطه شخصی داشته‌اید؟»

- «منظورتان از روابط شخصی چیست؟»

- «آیا با او معاشرت کرده‌اید؟»

- «بله، آقا.»

اپستین، در حالی که چانه‌اش را در دست گرفته بود، تقریباً متفکر به نظر می‌رسید، گفت:

- «اگرچه دوست دارم به این سؤال پاسخ دهم، حداقل امروز، باید

از حقم ذیل متمم پنجم، ششم و چهاردهم خود استفاده کنم.»

اپستین فهرستی از متمم‌های قانون اساسی را ارائه می‌دهد که بر اساس آنها هیچ‌کس نباید خود را متهم کند و همه حق دارند از یک محاکمه عادلانه‌برخوردار باشند.

موضوع این است که دونالد ترامپ هیچ جرمی در رابطه با جفری اپستین مرتکب نشده است؛ او هرگز هدف هیچ تحقیقی در این زمینه نبوده است. هیچ چیزی وجود ندارد که او را در این زمینه دخیل بدانند. این واقعیت که ترامپ در یک پرونده مدنی به جرم تجاوز جنسی مسئول شناخته شد، موضوعی کاملاً جداگانه است. این دو تا حدود سال ۲۰۰۴ با هم دوست بودند. موضوع صرفاً تا همین حد مشخص است. این موضوع به خوبی با عکس‌ها و فیلم‌ها مستند شده است. مانند ویدئویی که این دو را درست قبل از نمایش مد ویکتوریا با سکریت‌نشان می‌دهد. این برد لباس زیر زنانه، مدل‌های خود را تقریباً برهنه، اغلب با بال‌های فرشته و کمی اکلیل، به روی صحنه می‌فرستاد و اپستین دوست داشت در ردیف جلو بنشیند. دونالد ترامپ هم همینطور. این ویدئو مربوط به سال ۱۹۹۹ است و ملانیا هم ترامپ را همراهی می‌کرد. اگر اپستین به دختری علاقه پیدا می‌کرد، فرقی نمی‌کرد کجا باشد، اغلب خودش را به عنوان یک نماینده مُد جایی‌زد.

ویدئوی دیگری از سال ۱۹۹۲ نشان می‌دهد که این دو نفر در مارا لاگو، ملک ترامپ در فلوریدا، در حال رقص وگپ‌زدن هستند. ترامپ یک کراوات صورتی روشن زده است؛ اپستین یک پیراهن جین پوشیده است. اپستین همچنین مهمان مراسم ازدواج ترامپ

برای ناهار با اپستین ملاقات کرده است. این اسناد نشان می‌دهد

که بیل گیتس، تا اواخر سال ۲۰۱۴ با اپستین به مهمانی می‌رفته و ایلان ماسک نیز قصد داشته در سفری به جزیره او که گاهی اوقات «جزیره عیاشی» نامیده می‌شد، به او بپیوندد. ماسک بلافاصله این موضوع را تکذیب کرد. هفته گذشته، کتابی به قلم مشهورترین قربانی اپستین، ویر جینیا رابرتز جوفری، منتشر شد. این کتاب شامل شرح مفصلی از چگونگی آوردن او نزد شاهزاده اندرو در ۱۷ سالگی توسط اپستین است. اندرو این موضوع را انکار می‌کند، اما اکنون دیگر به دستور برادرش، شاه چارلز سوم، مجاز به استفاده از عنوان سلطنتی خود نیست.

▼ وفاداران ترامپ در اتحاد با دموکرات‌ها

اگر یک چیز وجود داشته باشد که همه آمریکا بتوانند بر سر آن توافق کنند، در خواست‌ها برای علنی کردن پرونده‌های اپستین است. یک ابتکار عمل دوحزبی از نسوی اعضای کنگره با هدف مجبور کردن دولت ترامپ و وزارت دادگستری به انجام این کار وجود دارد. حتی دموکرات‌ها و پیروان ترامپ در این مورد همکاری می‌کنند. کمیته نظارت مجلس نمایندگان، سیاستمداران بر جسته متعددی را برای شهادت در مورد پرونده اپستین، از جمله بیل و هیلاری کلینتون، احضار کرده است. سخنگوی کمیته گفت: «باید برای هر آمریکایی روشن شود که جفری اپستین با برخی از قدرتمندترین و ثروتمندترین مردان جهان دوست بوده است.» بعید است که دادستان کل اجازه انتشار پرونده‌ها را بدهد. وقتی صحبت از خواسته‌های دونالد ترامپ می‌شود، دادستان کل با کمال میل حاضر به انجام این کار است و وقتی صحبت از اپستین می‌شود، رئیس‌جمهور رویکردی مانند «سر در برف فرو کردن» را در پیش گرفته است. رئیس‌جمهور جندی پیش گفت: «هنوز در مورد این مرد صحبت می‌کنید؟ این موجود پست؟ اپستین «حقه دموکرات‌ها» است.» اینجا چیزی برای گفتن وجود ندارد. ترامپ گفت: «من طرفدار او نبودم.» او در وبسایت Truth Social نوشت: «بیاید وقت و انرژی خود را صرف جفری اپستین نکنیم.» اما بسیاری دیگر، دیدگاه متفاوتی دارند.

طبق نظرسنجی انجام‌شده توسط Ipsos در ماه ژوئیه، تقریباً ۷۰ درصد از پاسخ‌دهندگان معتقدند که دولت ترامپ چیزی را در پرونده اپستین پنهان می‌کند. در واقع، واکنش‌های او به این پرونده در طول تابستان، بزرگترین بحرانی را که او تاکنون در دوره دوم ریاست‌جمهوری‌اش تحمل کرده، ایجاد کرد. طرفداران ترامپ نیز علاقه خاصی به افرادی که از کودکان سوءاستفاده می‌کنند، ندارند. این موضوع از آن زمان تاکنون در هاله‌ای از ابهام بوده است. ترامپ استاد روایت (اما علیه آنها) است؛ تا زمانی که آن را مفید بدانند. او حتی حرفه سیاسی خود را با دروغ‌هایی در مورد گواهی تولد باراک اوباما آغاز کرد. ویل سامر، روزنامه‌نگاری که مدت‌هاست بر ریشه‌های چنین روایت‌های توطئه‌ای تمرکز دارد، می‌گوید که او نقش بزرگی در ایجاد چنین نظریه‌هایی داشته است. ترامپ در راستای همین رویکرد، تلاش کرد جفری اپستین را به پدر خوانده‌ی کودکا‌آز نخبگان لیبرال تبدیل کند. این کار هوادارانش را راضی کرد اما اکنون، رای‌دهندگان از خود می‌پرسند که چرا رئیس‌جمهور به این سرعت علاقه‌ی خود را به ریشه‌یابی ماجرا از دست داده است. طبق گزارشی در وال استریت ژورنال، ترامپ به مشاورانش گفته است که